

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) ที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาและการศึกษาเชิงสำรวจ ที่มุ่งเน้นการสำรวจข้อเท็จจริงต่างๆ ของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชาชน หมายถึง ประชากรที่อาศัยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมจำนวน 744,899 คน (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. 2556 : 12) โดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สูตรในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างดังนี้ (อภิรักษ์ จันตะนี และคณะ. 2549 : 27)

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อน (0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{744,899}{1 + 744,899 (0.05)^2} \\ &= 400 \text{ คน} \end{aligned}$$

3. การสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา การบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของ บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) ที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) โดยเก็บข้อมูลจาก ประชาชนที่อาศัยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับ ขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด/ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของ บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) ที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนใน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามากำหนดเป็น “นิยามศัพท์เฉพาะและกรอบ แนวความคิด” จากนั้นก็ร่างเป็นแบบสอบถามขึ้นมาให้เป็นไปตามมาตรฐานประมาณค่า (Rating scales) ที่มี 5 ระดับ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้ตรวจรายละเอียดและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข ในข้อความที่ไม่สมบูรณ์ฯ แล้วพิจารณาเสนอให้มหาวิทยาลัยได้ “ทำหนังสือนำเสนอส่งแบบสอบถาม” ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity)
4. เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิและประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ แนะนำแล้วนำมาให้ประธานบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้ง ทั้งนี้เพื่อขอเสนอให้ออกหนังสือในการนำแบบสอบถามทดลอง (Try-out) เพื่อหาคุณภาพ เครื่องมือก่อนที่จะนำเครื่องมือออกเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจริง

5. การนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try-out) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปคำนวณค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1974 : 161) ได้ค่าเท่ากับ.8561

สำหรับการสร้างแบบสอบถามในครั้งนี้ได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมี 25 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 77)

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมี 20 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 77)

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

สำหรับวัดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเพื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจ/เห็นด้วย ซึ่งมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณและเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระดับค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	แสดงว่า	มีความพึงพอใจ/เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	แสดงว่า	มีความพึงพอใจ/เห็นด้วยในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	แสดงว่า	มีความพึงพอใจ/เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	แสดงว่า	มีความพึงพอใจ/เห็นด้วยในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	แสดงว่า	มีความพึงพอใจ/เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 4 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะมี 1 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้
 ขั้นที่ 1 ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล ตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม มาตรวจดูความสมบูรณ์ในแต่ละข้อ และนับจำนวนแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าพบว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบแบบสอบถามทำไม่ครบทุกข้อ ก็จะทำการเก็บเพิ่มเติม เมื่อได้ข้อมูลครบ 400 ชุดแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ (อภิสิทธิ์ จันตะนี, 2550 : 185-200)

1. ค่าความถี่และ ค่าร้อยละ (Frequency and percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากร

2. ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (Sample mean) เพื่อใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 การบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและแบบสอบถามตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อใช้อธิบายค่า ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 การบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและแบบสอบถามตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

4. การทดสอบสมมติฐานด้วย t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนกับการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่า ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

5. การทดสอบสมมติฐานด้วย One-Way ANOVA: F-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน กับการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่า ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure (Least-Significant Different)

6. การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regressions) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม กับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม